Dilluns 3 de Pasqua

Text de l'Evangeli (*Jn* 6,22-29): Després que Jesús havia saciat cinc mil homes, els seus deixebles el veieren caminant sobre l'aigua. L'endemà la multitud que era a l'altra banda del mar veié que no hi havia allí més que una sola barqueta, i que Jesús no havia entrat amb els seus deixebles en la barca, sinó que els seus deixebles se n'havien anat tots sols. Vingueren després altres barques des de Tiberíades fins al costat del lloc on havien menjat el pa després de donar gràcies el Senyor. I en veure, doncs, la multitud que Jesús no era allí, ni tampoc els seus deixebles, pujaren a les barquetes i arribaren a Cafarnaüm, cercant Jesús. I havent-lo trobat a l'altra banda del mar, li digueren: «Rabbí, quan has vingut aquí?».

Respon Jesús, i els diu: «En veritat, en veritat us dic: em cerqueu no perquè heu vist signes, sinó perquè heu menjat dels pans i us heu saciat. Treballeu, no per l'aliment que es perd, sinó per l'aliment que dura per a la vida eterna que el Fill de l'home us donarà, ja que aquest l'ha segellat el Pare, Déu!». I així li digueren: «Què farem per obrar les obres de Déu?». Respon Jesús, i els diu: «Aquesta és l'obra de Déu, que cregueu en aquell que ell ha enviat».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Aquesta és l'obra de Déu, que cregueu en aquell que ell ha enviat»

Mn. Josep GASSÓ i Lécera
(Ripollet, Barcelona, Espanya)

Avui contemplem els resultats de la multiplicació dels pans, resultats que sorprengueren a tota aquella gentada. Ells baixen de la muntanya, el dia següent, fins la riba del llac, i es queden allí tot mirant cap a Cafarnaüm. Resten allí perquè no hi ha cap barca. De fet, només n'hi havia hagut una: aquella que la tarda anterior havia marxat sense Jesús.

La pregunta és: On és Jesús? Els deixebles han marxat sense Jesús, i, sens dubte, Jesús allà no hi és. On està, doncs? Sortosament, la gentada pot pujar a unes altres barques que han arribat, i van a cercar Jesús a Cafarnaüm.

I, efectivament, en arribar a l'altra riba del llac, el troben. Se sorprenen de la seva presència allà, i li

pregunten: «Rabbí, quan has vingut aquí?» (Jn 6,25). La realitat és que la gent no sabia que Jesús havia caminat per damunt de les aigües de manera miraculosa, i Jesús tampoc dóna resposta directa a les preguntes que li fan.

Quina direcció i quin esforç porten a trobar Jesús veritablement? Ens ho diu el mateix Senyor: «Treballeu, no per l'aliment que es perd, sinó per l'aliment que dura per a la vida eterna que el Fill de l'home us donarà, ja que aquest l'ha segellat el Pare, Déu!» (Jn 6,27).

Rera de tot això continua essent-hi present la multiplicació dels pans, signe de la generositat divina. La gent insisteix i continua preguntant: «Què farem per obrar les obres de Déu?» (Jn 6,28). Jesús respon clarament: «Aquesta és l'obra de Déu, que cregueu en aquell que ell ha enviat» (Jn 6,29).

Jesús no demana una multiplicació de obres bones, sinó que hom tingui fe en aquell que Déu Pare ha enviat. Perquè amb fe, l'home realitza l'obra de Déu. Per això va designar la fe mateixa com a obra. En Maria tenim el millor model d'amor manifestat en obres de fe.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «La Sagrada Comunió és per a nosaltres penyora eterna, de manera que això ens assegura el cel; aquestes són les arres que ens envia el cel en garantia que un dia serà el nostre estatge» (Sant Joan Mª Vianney)

- «El pa multiplicat miraculosament ens recorda el miracle del mannà en el desert i, depassant-lo, assenyala al mateix temps que el veritable aliment de l'home és la Paraula eterna, el sentit etern del que provenim i en vista del qual vivim» (Benet XVI)

- «Jesús no revela plenament l'Esperit Sant abans de ser Ell mateix glorificat per la mort i la Resurrecció. Però el suggereix de mica en mica, inclús en el seu ensenyament a la multitud, quan revela que la seva Carn serà aliment per a la vida del món» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 728)

Altres comentaris

«Treballeu, (...) per l'aliment que dura per a la vida eterna»

Abbé Jacques FORTIN
(Alma (Quebec), Canadà)

Avui, després de la multiplicació dels pans, la gentada es posa a cercar Jesús, i en la seva cerca arriben fins a Cafarnaüm. Ahir com avui, els éssers humans han cercat el diví. ¿No és una manifestació d'aquesta

set del diví el fet de la multiplicació de les sectes religioses, l'esoterisme?

Però algunes persones voldrien sotmetre el diví a les seves pròpies necessitats humanes. De fet, la història ens revela que algunes vegades s'ha intentat usar allò diví per a finalitats polítiques o d'altra mena. Avui, a l'Evangeli proclamat, la multitud s'ha desplaçat cap a Jesús. Per què? És la pregunta que es fa Jesús quan afirma: «Em cerqueu no perquè heu vist signes, sinó perquè heu menjat dels pans i us heu saciat» (Jn 6,26). Jesús no s'enganya. Sap que no han estat capaços de llegir els senyals del pa multiplicat. Els anuncia que allò que sacia l'home és un aliment espiritual que ens permet viure eternament (cf. Jn 6,27). Déu és el que dóna aquest aliment, ens el dóna a través del seu Fill. Tot allò que fa créixer la fe en Ell és un aliment al que hem de dedicar totes les nostres energies.

Aleshores comprenem per què el Papa ens anima a esforçar-nos per a re-evangelitzar el nostre món, el qual amb freqüència no s'adreça a Déu pels bons motius. En la constitució "Gaudium et spes" ("L'Església en el món actual"), el Pares del Concili Vaticà II ens recorden: «L'Església prou sap que només Déu, al que ella serveix, respon a les aspiracions més profundes del cor humà, el qual mai se sacia plenament amb només els aliments terrenals». I nosaltres, per què continuem seguint Jesús? Què és el que ens proporciona l'Església? Fem memòria del que diu el Concili Vaticà II! ¿Estem convençuts del benestar que proporciona aquest nodriment que podem donar al món?